

Denne tid med epokegørende transformation skrigger på Lyndon LaRouches ideer

Leder fra LaRouchePAC, 10. juni, 2018 – For strategisk klarhed – og også for din fornøjelses skyld – så se lige på verden i øjeblikket gennem Det britiske Imperiums øjne. I løbet af sidste uge fandt følgende begivenheder sted, som indikerede, at Det britiske Imperiums værste mareridt er ved at tage form:

- Præsident Trump – der tydeligvis føler sig stærk, med Robert Muellers Russiagate-operation, der hastigt går til bunds og i stedet forvandles til et »Spygate«, der afslører mange af Storbritanniens hovedaktiver på deres vej til fængsel – har annonceret, at han vil mødes med den russiske præsident Putin, muligvis i Wien.
- Præsident Trump væltede G7-skakbrættet og sagde, han ville have Putin tilbage i møderne, for »vi søger fred i verden. Vi søger ikke at spille spil«.
- Italiens nye premierminister Giuseppe Conte sekunderede Trumps krav om, at Rusland atter skulle være med i G8. Trump meddelte, at han snart ville mødes med Conte i Det Hvide Hus.
- Conte overlevede Det britiske Imperiums statskupforsøg i Italien og tiltrådte embedet med tale om bankopdeling, dvs., Glass-Steagall. Det sidste, Det britiske Imperium ønsker, er, at Conte skal diskutere dette med Trump.
- Den kinesiske præsident Xi Jinping organiserede hele topmødet med Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) omkring Konfucius' universelle ideer[1], for at skabe en »verden, der har varig fred, universel tryghed og fælles fremgang«.
- Spændinger mellem Indien og Kina mindskes med deres diskussioner om fælles, økonomisk fremgang og sikkerhedsspørgsmål – på trods af, at Storbritannien gør

alt, det kan, for at drive en kile ind mellem dem. Selv Indien og Pakistan vil deltage i fælles militærøvelser for første gang nogensinde, under SCO's sponorskab.

Set gennem Det britiske Imperiums øjne, er summen af alt dette virkelig deres værste mareridt. Firemagts-aftalen mellem Kina, Rusland, Indien og USA, som Lyndon LaRouche længe har stillet krav om som den nødvendige, hovedstrategiske alliance for at lukke Det britiske Imperium ned én gang for alle, er hastigt ved at tage form.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche trak i sin hovedtale til Schiller Instituttets konference »Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling«, som blev afholdt i New York City 9. juni, betydningen af det nuværende øjeblik epokegørende transformation frem:

»Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. ...

Man har en ny model for win-win-samarbejde, for at agere i den andens interesse, med respekt for det andets lands suverænitet, ikkeindblanding, respekt for det andet lands anderledes samfundssystem og for ideen om at blive forenet omkring ideen om den ene menneskeheds højere formål. Det er den politik, der er et resultat af Kinas Nye Silkevejspolitik, som nu har ligget på bordet i næsten fem år, og som har udviklet den mest utrolige dynamik nogensinde. Det er historiens største infrastrukturprojekt, og det står allerede klart, at dette vil definere de nye regler i verden. ...

Dette er faktisk min mands, Lyndon LaRouches, vision; han krævede allerede i 2007, at de tre lande – Rusland, Kina og Indien – absolut må arbejde sammen for at imødegå den onde indflydelse fra Det britiske Imperium, som det fandtes på det tidspunkt. I 2009 krævede han, på Rhodos-forummet for Dialog mellem Civilisationer, at den eneste måde, hvorpå verden ville komme ud af denne nuværende tilstand, ville være en firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien. ...

Den Nye Silkevej må opbygges på basis af alle traditioners mest fundamentale ontologiske, epistemologiske og metafysiske begreber. For Kina betyder det, det konfucianske princip om selvfuldkommengørelse og livslang læring og karakterens forædling, og om harmoni midt i forskelligheder. For Indien betyder dette, det vediske begreb om, hvordan den kosmiske orden må angive reglerne for det politiske liv på Jorden. ...

Den europæiske civilisation, af hvilken Amerika er en del, har meget at bidrage med mht. sine egne, humanistiske traditioner. Et af de mest betydningsfulde begreber om dette er den nye tankegang, der blev introduceret af Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) i det 15. århundrede – *coincidentia oppositorum*; modsætningernes sammenfald, hvilket betyder, at menneskelig skabevne og det menneskelige intellekt er i stand til at skabe en højere orden, i hvilken alle forskelligheder forsvinder. ...

Men en tid med en sådan epokegørende transformation er også den bedste tid for ideernes betydning.

Jeg kan blot sige, at de ideer, som kommer fra min mand, Lyndon LaRouche, der har arbejdet for denne form for koncepter for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden i mere end et halvt århundrede, ja, nok nærmere i 75 år, eller endda længere endnu; men disse ideer har nu vundet indflydelse ... De mange, mange videnskabelige ideer, han genoplivede, mht. 2.500 års europæisk civilisation: Mange af disse ting bliver nu til virkelighed, fordi vi har nogle magtfulde lande, der rent

faktisk virkeliggør dem og arbejder i denne retning.

Så ideernes magt er absolut afgørende, og vi har den store lykke, at, alt imens jeg ikke vil bagatellisere de farer, der stadig eksisterer; ligeledes er den mulige fare for en stor krig slet ikke fjernet; men jeg vil gerne have, at folk har en optimistisk følelse af, at vi, ikke alene i vores levetid, men i en meget nær fremtid, kan opleve en fuldstændig anden verden, *hvis vi bliver aktive og vi kæmper for det.*«

Foto: Præsident Donald J. Trump taler med sine lederkolleger, Canadas premierminister Justin Trudeau, Frankrigs præsident Emmanuel Macron, Japans premierminister Shinzo Abe og U.K.'s premierminister Theresa May, under arbejdsfrokosten på G7-topmødet i Canada.

[1] Se: »[Harmonien mellem konfuciansk og vestlig filosofi.](#)« Af EIR's Kina- og Konfucius-ekspert, Mike Billington.